

Архітектура Леду завжди монументальна. Але при цьому вона людяна: вона служить для піднесення, а не для придушення людей, на відміну від Давньоримської архітектури і навіть архітектури Ренесансу.

Леду був одним з найбільш плідних і оригінальних французьких архітекторів XVIII ст. Всією своєю творчістю К.Н.Леду доводить високе право на звання творця і новатора, філософа і поета, архітектора-першовідкривача, що перевершує в своїй майстерності саму природу і прокладає нові шляхи в розвитку людства. К.Н. Леду сучасний і сьогодні. Він і зараз захоплює нас за собою в світ людяності, повний гармонії і краси.

ПАСТІШ – АРХІТЕКТУРА ТА ЇЇ ХУДОЖНЬО-КОМПОЗИЦІЙНІ ОСОБЛИВОСТІ. САМОПАРОДІЯ, ІРОНІЯ У КУЛЬТУРІ ПОСТМОДЕРНУ

Хабарова К.А.

Науковий керівник – Богданова Л.О., ст. викладач

Пастіш є одним із фундаментальних понять філософії постмодернізму, що позначає вільний, гетерогенний. Специфічна постмодерністська пародія, складена з фрагментів різних творів, якась суміш, попурі, отримала назву «Пастіш». Він вважається основним модусом постмодерністського мистецтва. У ньому відбивається свідомо установка на іронічне співставлення. У західній архітектурі він найбільш яскраво проявився у 70-роки XX ст. Точніше, пастіш – це пародія, така як сам об'єкт пародії, яка поєднує історичні образи, що втратили статус норми. Седрик Прайз та його концепція щодо змін загальноприйнятих норм та понять архітектури. Він поступово відкидає монументальність, образність, форму та саму архітектуру.

Діалогізм, у архітектурі постмодернізму трактується як присутність «іншого». Архітектура сприймається як текст, що складається з суперечливих висловлювань, гри відмінностей. Подвійне кодування – один з основних її принципів діалогізму пастіш -архітектури. Палімпсест – засіб прописування нового тексту по старому. Включення елементів повсякденної «мови» побудовано на прагненні знищити грань між мистецтвом та не мистецтвом. Ці поняття та ознаки дають можливість зрозуміти постмодерністську «мову». Подвійне кодування як принцип постмодерністського мистецтва, що полягає в прагненні зробити проекти цікавими для фахівців. Прикладами постмодерних споруд є «ікони» постмодерну – «AT&T Building» Філіпа Джонсона, про-

ект Френка Гері – споруда Національного нідерландського представництва у Чеській Республіці.

«Універсальні» намагання постмодерністів ґрунтувалися на прийнятті всього і, зокрема, відмову від судження про якість, від модерністського раціо: тепер немає ні «високого», ні «низького», використовуються всі «мови».

До речі, Дженкс критикував Вентурі за неприйняття ним модернізму, оскільки, ти постмодерніст, тоді намагайся не заперечувати, а використовувати все та модернізм також. Постмодернізм й визначають як радикальний еклектизм, що все іронічно переінакшує.

КІНЕТИКА ТА МОБІЛЬНІСТЬ У СУЧАСНІЙ АРХІТЕКТУРІ. ДИНАМІЧНА АРХІТЕКТУРА

Шепелєва А.С.

Науковий керівник – Богданова Л.О., ст. викладач

Сучасні тенденції показують, що людство стрімко розвивається, тому тепер однією з найважливіших задач архітектури - також динамічно змінюватися і задовольняти зростаючі потреби населення створюючи більш практичні і в той же час вражаючі споруди. Таким є новий напрямок в архітектурі як кінетика.

Кінетична архітектура - це архітектура до якої відносяться будівлі, які мають рухомі частини на фасаді або здатні змінювати положення поверхів, при цьому не порушуючи загальну структуру споруди. Інакше, цей напрям в архітектурі можна назвати динамічним і віднести його до архітектури майбутнього. Характерними особливостями відрізняють кінетичну архітектуру від звичайної є такі риси як. Форма будівлі, яка змінюється в залежності від поривів вітру та інтенсивності сонця. Як правило, такі будівлі зроблені зі збірних елементів. Всі основні елементи, що створюють рух зроблені з сучасних металевих матеріалів: сталі, алюмінію, карбону і інших. Такі будівлі водночас міцні та гнучкі. Кінетичні будівлі здатні виробляти енергію для автономного живлення, завдяки енергії вітру і сонця. Підсумовуючи перераховані переваги можна з упевненістю сказати, що в не далекому майбутньому кінетика матиме величезний попит. Як сказав Крістоф Баудер, один із сподвижників кінетичної архітектури: «Кінетична архітектура є наступний крок до створення нашого оточення. Архітектура завжди була відома як статична, тверда і важка. Архітектура в майбутньому буде фізично адаптуватися до наших потреб і очікувань, оскільки зміна є постійним процесом нашого часу, нашого оточення необхідна здатність змінитися ».